

[Leif Hermann]

ringens handlingsplan – ikke falder til det niveau.

Jeg vil gerne gøre hr. Niels Anker Kofoed opmærksom på, at i den udgave, der, om jeg så må sige, var førsteudgaven af denne plan, stod der faktisk, at hvis det fald ikke indtrådte, så ville man tage økonomiske styringsmidler i brug. Det er blevet pillet ud, men det er faktisk i kraft af den radikale dagsorden anbragt som et damoklessværd over hovedet på denne målsætning.

Jeg har lidt svært ved at forstå, at hr. Niels Anker Kofoed kan være medlem af et regeringsparti, når han har ytret sig, som han har ytret sig, for jeg går da ud fra, at hr. Niels Anker Kofoed stiller sig bag den forventning, der fremgår af handlingsplanen. Ellers synes jeg, hr. Niels Anker Kofoed skulle sige det.

Jeg vil gerne sige videre til hr. Niels Anker Kofoed, at den dagsorden, der er foreslået af Socialistisk Folkeparti, Socialdemokratiet og VS, ikke taler om nogen kunstgødningsafgift. Den taler om, at vi skal imødekomme de forventninger, regeringen har stillet i handlingsplanen. Selvfølgelig er der nogle af os, der mener, at det kan ske ved en kunstgødningsafgift, men det stod ikke i dagsordenen, hr. Niels Anker Kofoed.

(Kort bemærkning).

Niels Anker Kofoed (V):

Jeg skal bare sige til hr. Leif Hermann, at jeg skal selv bestemme, hvem jeg tilhører i denne sal. Det skal hr. Leif Hermann ikke blande sig i.

Det, jeg forsøger at gøre Folketinget opmærksom på, er, at kvælstofproblemerne ikke er så enkle, som hr. Leif Hermann vil gøre dem til. Det afhænger fuldstændig af, hvilke afgrøder man vil have. Nogle afgrøder skal der mere kvælstof til at frembringe; andre skal have mindre. Jeg synes, vi skal tage de ting i betragtning, før man træffer sådanne skråsikre beslutninger, som jeg kan se at hr. Leif Hermann giver udtryk for.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg vil gerne sige til fru Margrete Auken, at jeg har noteret mig de ønsker, der er fremsat. Som jeg sagde, da vi indledte debatten i dag i spørgetiden, kan jeg ikke disponere over andre lande, før vi har talt med dem,

men jeg vil fremføre disse synspunkter. Om Tjekkoslaviet og Polen kan være med i Nordsøkonferencen, er også et spørgsmål om geografisk afgrænsning, men jeg er helt parat til at tage denne tankegang op og se, hvordan det kan udvikle sig.

Det er en meget interessant ting, at Det Radikale Venstre efterhånden har specialiseret sig i dagsordener. Sidst vi havde en dagsorden herom i Tinget, den 18. november 1986, følte jeg mig foranlediget til at kommentere denne dagsorden, for at vi kunne få helt fat i: hvad står der egentlig i den?

Jeg har samme trang i øjeblikket, ikke mindst på baggrund af de udtalelser, hr. Løvig Simonsen var inde på og delvis også hr. Leif Hermann. Hr. Løvig Simonsen kiggede dybt på havets bund og fandt min handlingsplan dernede. Altså var den forlist.

Et flertal her i Folketinget i dag har ikke underkendt planen, og interessant er det, når man går ind i dagsordenen og sammenholder denne med fru Lone Dybkjærs udtalelser fra talerstolen under debatten i dag. Handlingsplanen er tilstrækkelig på en række punkter, men der er en prioritering, vi ikke er enige i, og den må vi have debatteret. Det står der i dagsordenen. Der står i dagsordenen: »Prioriteringen af denne indsats...« – som skal omfatte landbrug, industri og kommunerne – »er ikke tilfredsstillende, og planen skal derfor ændres på en række punkter«. Dermed er planen ikke underkendt.

Så er der en anden meget interessant ting. Der er i denne dagsorden opstillet risikoen, eller hvad skal vi kalde det, for en kunstgødningsafgift, som accelererer. Hvad er det for en handling? Hvad er meningen med den efter forslagsstillernes tolkning? Afgiften kan altså være en slags garanti for, at regeringens handlingsplan gennemføres.

Hvis man kigger her i dagsordenen, står der: planen forudser et fald i kunstgødningsforbruget til den og den størrelse. Det er præcis det, der står i handlingsplanen. For at sikre, at handlingsplanen bliver gennemført fuldt ud, har man fra Det Radikale Venstres side opstillet denne sikkerhedslås. Vi er ikke enige i denne sikkerhedslås, fordi vi føler, at den er overflødig. Vi har den tro, at de foranstaltninger, som Det Radikale Venstre ikke har pillet det mindste ved i dag, er nok til at kunne gennemføre planen og reduktionen uden.